

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu tarjouspyyntöilmoituksen rikkomiseen ottamalla arvioinnissa huomioon kriteereitä, joita ei ollut mainittu tarjouspyyntöilmoituksessa.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja arviointikomitean perustelemattomiin lausumiin.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu tarjouksen tekijöiden syrjivään kohteluun, poissulkemista koskevien perusteiden noudattamatta jättämiseen, asetuksen N:o 1605/2002 93 artiklan 1 kohdan f alakohdan, 94 artiklan ja 96 artiklan ja asetuksen N:o 2342/2002 (?) 133 artiklan a kohdan ja 134 artiklan b kohdan rikkomiseen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen. Kantajan mukaan toinen valittu tarjoaja olisi tullut sulkea pois.

(¹) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1).

(²) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23.12.2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1).

Kanne 8.6.2011 — Italmobiliare v. Euroopan komissio

(Asia T-305/11)

(2011/C 232/65)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italmobiliare SpA (Milano, Italia) (edustajat: avvocato M. Siragusa, avvocato F. Moretti, avvocato L. Nascimbene, avvocato G. Rizza ja avvocato M. Piergiovanni)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen kokonaan tai osittain

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että riidanalaisen päätöksen addressaatti on yksilöity virheellisesti, mikä on asetuksen 1/2003 18 artiklan 1 kohdan vastaista, koska riidanalainen päätös on osoitettu Italmobiliarelle, joka on pelkkä puhdas holdingyhtiö, joka ei edes omista kaikkia osakkeita, eikä Italcementille, joka on konsernin operatiivinen holdingyhtiö. Komissio on lisäksi loukannut kontradiktorista periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta, koska se on yksilöinyt kantajan riidanalaisen päätöksen addressaatiksi, vaikka kyseinen yritys on jäänyt täysin tähän

saakka jatkuneen tutkinnan ulkopuolelle. Kantaja vetoaa lopuksi syrjäntäkiellon periaatteen loukkaamiseen, koska Italmobiliare on ainoa pelkästään puhdas holdingyhtiö, joka on otettu menettelyn kohteeksi.

- 2) Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1/2003 18 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että komissio on aloittanut tutkintamenettelyn ja tehnyt sitovan toimen, mihin sillä ei ollut toimivaltaa.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Ensinnäkään käytetyt keinot eivät sovellu tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseen, koska komissio on vedonnut asetuksen 1/2003 18 artiklaan sellaisen tutkinnan yhteydessä, joka ei perustu erityisiin tunnusmerkkeihin ja jonka kohde on määrittelemätön, saadakseen sellaisia tietoja, jotka sen olisi tullut hankkia asetuksen 1/2003 17 artiklan mukaisella alakohtaisella tutkinnalla. Riidanalaisessa päätöksessä ei myöskään ole asianmukaisesti punnittu tutkimuksen tarvetta ja sitä vahinkoa, joka aiheutuu niille yksittäisille tahoille, joita asia koskee, siltä osin kuin komissio on aiheettomasti asettanut kantajalle suhteettoman laajan ja järjettömän velvollisuuden kerätä, järjestää ja toimittaa tietoja.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvollisuuden rikkomiseen. Komissio ei ole päätöksessä ilmoittanut syitä, joiden vuoksi se on päättänyt käyttää asetuksen 1/2003 18 artiklan 3 artiklassa tarkoitettua tiettyä juridista välinettä eli päätöstä. Päätöksestä puuttuvat myös perustelut tietojensaantipyynnön kohteesta ja tarkoituksesta sekä siitä, miksi pyydytyt tiedot ovat tarpeellisia meneillään olevissa tutkimuksissa. Perusteluvollisuuden rikkominen merkitsee SEUT 263 artiklassa tarkoitettua olennaisen muotomääräyksen rikkomista ja kantajan puolustautumisosoikeuksien loukkaamista.
- 5) Viides kanneperuste perustuu siihen, että riidanalainen päätös on lainvastainen siksi, että kontradiktorista periaatetta on loukattu. Komission myöntämä muutaman päivän määräaika huomautusten esittämiseen 4.11. päivättyyn tiedonantoon liitetystä kyselylomakkeesta on ollut selvästi riittämätön, jotta oikeutta tulla kuulluksi olisi voitu käyttää. Lisäksi 4.11. päivätty tiedonanto on sisällöltään tietyssä määrin erilainen kuin riidanalainen päätös: näin ollen komissio on estänyt addressaatteja tuomasta esiin omia näkemyksiään lopulliseen päätökseen myöhemmin lisätyistä eri kysymyksistä. Komissio on myös monissa kohdin jättänyt huomautukset ottamatta huomioon. Avattu vuoropuhelu on näin ollen tehty tyhjäksi, mikä heikentää puolustautumismahdollisuuksia ja prosessuaalista asemaa.
- 6) Kuudes kanneperuste perustuu siihen, että hyvän hallinnon periaatetta on loukattu, mikä ilmenee i) siitä, että toinen toisensa jälkeen lähetettyjä eri kysymyslomakkeita, joita on numeroitu uudelleen, muotoiltu uudelleen, joiden metodologia on muutettu ja joita on laajennettu, ei ole koordinoitu, ii) siitä, että tutkintamenettely on pidentynyt huomattavasti kohtuullista pidemmäksi, ja iii) tavasta, jolla komissio on johtanut menettelyä.